

Ett äktenskap från Höga Visan

Bidrag från Judy Breneman
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-01-29

Höga Visan ...

Porträtt av ett äktenskap
When a Man Loves a Woman
Håll Mitt Hjärta (I am) A Woman in Love (and will do anything to get you into my world)
Man ska Leva för Varandra (och ta vara på den tid man har)
Ta Mig till Havet (och gör mig till kung)
May I have this Dance for the rest of my Life?
Låtskrivarna använder sig flitigt av ämnen som kärlek och sex. Bilderna som presenteras är väldigt olika, men en sak är säker. De flesta människor längtar efter en varm och trygg relation. Vårt översexualiserade samhälle presenterar, tyvärr, ett snett och förvrängt perspektiv på kärlek och parrelationer. Många relationer och många äktenskap bryts successivt och människor söker efter nycklar som kan öppna porten till kärlek och lycka. En kung (vars brud tog honom ut till landet istället för till havet) skrev för många århundraden sedan om just de här nycklarna. Han skrev faktiskt, han med, sånger_1.005 sånger! Hans främsta verk heter Sångernas Sång. Den är skriven i poetisk stil med metaforer och referenser som är svåra för oss i nutid att förstå. Den som studerar och söker kan dock finna guldkorn för en varaktig och dynamisk relation. Förutom Sångernas Sång heter boken Höga Visan, författad av Kung Solomo, och finns i Bibelns Gamla testamente. Häpnadsväckande nog är den skriven i en tid då kvinnor var männens ägodel. I Solomos sång lärde sig många för första gången relationen som var möjlig mellan en man och en kvinna, om kärlek såsom Gud ämnade den att vara. Med en konstnärs finkänsla målas bilder upp på deras förhållande, bröllop, erotiken i den sexuella relationen, problem som dyker upp, deras egenskaper medan de handskas med problemen och deras kärlek som mognar under tiden. Trofastheten, berättelsens röda tråd, är relationens _kitt_. Överlåtelsen till varandra skyddar och gör det möjligt för dem att vara fria med varandra, och en ömsesidig respekt för sig själva och varandra genomsyrar och understryker den. Tre formuleringar av kvinnan i boken liknar varandra väldigt mycket men skiljer sig tillräckligt för att visa en förändring i hennes perspektiv. Den första yttrades under deras förlovningsperiod: Min vän är min och jag är hans. (2:16) Hennes _ägande_ av honom är det primära för henne. Den andra uttryckte hon när de hade varit gifta ett tag och det fanns problem i deras relation: Jag är min väns, och min vän är min. (6:2) Fastän han har gått iväg mitt i ett problem är hon trygg i deras relation och vet att de tillhör varandra. Deras överlåtelse till varandra rubbas inte av ett kommunikationsproblem. Den verkligt intressanta formuleringen kommer efter de har förlåtit varandra och vi får lyssna till deras hyllningar av varandra. (Kapitel 7) Jämfört med deras sensuella älskande efter bröllopet, får vi denna gång när de älskar med varandra istället tanken att deras älskog inte är själva poängen, utan att den ger deras relation näring. Att kärleken har fördjupats ses i deras totala respekt för varandra, tacksamhet för varandra, villighet att svälja sin stolthet och att bygga upp varandra istället för att hålla sig kvar i problemet. Hon säger i 7:10, Jag är min väns och till mig står hans åtrå. finns nästan lika många tolkningar av Höga Visan och särskilt av denna vers som det finns forskare som tolkar. Men av dem som tolkar boken som en kärlekshistoria, är det många som tror att denna vers syftar tillbaka till Första Moseboken 3:16 där Gud, efter Adam och Evas synd, säger till Eva, till din man ska din åtrå vara och han ska råda över dig. Ordet åtrå används bara gånger i Skriften. Det verkar nästan som om att en del av det som förstörts i Eden återuppbyggs i relationen mellan Solomo och hans älskade. Vilken uppmuntran, att istället för maktkampen mellan könen som är ett resultat av synd, har vi nu möjlighet att hitta harmoni och salig lycka i vår parrelation. Nyckeln, ett ömsesidigt tjänande, är nog alltför sällan använd. I kapitel sju ses växandet i deras äktenskap. Det finns mer kunskap om varandra, mer passion och en lättare respons dem emellan. Deras relation har mognat, och särskilt kvinnans frihet har vuxit. Hon, i 7:11, föreslår att de ska resa till landet där de först lärde känna varandra. Det är vår när kärleken väcks, och hon vill erfara det tillsammans med honom. Den vise poeten till denna kärlekshistoria har inkluderat två problem som är grunden till så många andra. Om varje äktenskapspartner kunde undvika stolthet och likgiltighet, hur många olyckliga äktenskap skulle det finnas? Om man dessutom koncentrerade sig mer på att bygga upp sin partner än att tänka på sig själv och, kanske det allra viktigaste, såg sig själv som att vara till för sin partner i total överlåtelse, skulle de allra flesta äktenskap växa och frodas.

Judy Breneman
Tidskrift/Internetsajt för Kristna kvinnor...